

**Дубайда
Мөхәммәд
Пәйгамбәрнең
тормышына
багышланган
ин һавыр китап
курсәтелде**

Дубайда Мөхәммәд Пәйгамбәрнең тормышына багышланган 1 тонна һавырлықтағы китап тәкъидим ителде. Аның биеклеге - 5 метр, киңлеге - 4 метр. Мәдени һәм дини қылыммәткә ия булған әлеге жыентық Гиннес-ның Рекордлар китабына көртегендә.

Дөньядагы ин зур ислам китапын Берләшкән Гарәп Эмирлекләре финанс министры һәм Дубай хакиме урынбасары, шәех һәмдан бин Рәшид Әл-Мәктүм Галижәнабләре тәкъидим кылды.

Әлеге тантанада илнен житікчеләре, дипломатлар, эшқуарлар, галимнәр һәм ММЧ вәкилләре катнашты. “Бу - Мөхәммәд” дигән китапта Пәйгамбәрнең тормыш юлы бәйн ителе һәм әлеге диннен халықара мәйданда тоткан урыны турында сөйләнелә. Китапның максаты - теләге булған һәркемнән ислам дине һәм мөселманнар тормышы белән якыннан таныштыру.

Шәех һәмдан инде 50 мен китапны бастирып чыгаруга за-каз биргән. Алар терле оешмаларга, шул исәптән, чит тәбәкләрдәге жәмғиятләргә жибәреләчәк.

■ Кыйсса

«ЭТИ МИНЕМ БАЙЛЫГЫМНЫ АЛДЫ»

Бәхетле дәвердә берәү сөекле Пәйгамбәребез (с.г.с.) янына килем, әтисенә зарлана, ана шикаять итә: “Я, Рәсүллән! Әтием минем байлыгым - малымны алды”, - ди.

Рәсүллән Әкәм (с.г.с.) “Бар әтиен белән кил!” - дип боера.

Бу кеше ките һәм бәраздан әтисе белән бергә килем жите.

Рәсүллән Әкәм (с.г.с.) бу атага: “Улын байлыгы - малы хакында синнән зарлана, шикаять итә. Әти байлыгымны алып то тыны, дип әйтә”, - ди.

Әтисе: “Я, Рәсүллән! Аның байлыгын бик аз гына миқдарда көнкүрешебез өчен, анысы, сенлесе һәм үзәм өчен сарыф иттәм, фәйдаландым”, - дип жавап бирә.

Рәсүллән (с.г.с.) үзенә килгән вәхи белән бу атаниң күнеленән кичергән хисләрен ап-ачык күргәндәй була. Җөнкән ата күнелендә баласы өчен әрнеш, җан ачысы тоела, аның күнеленә хикәяләр килә.

Рәсүллән Әкәм (с.г.с.) егетенең әтисенә: “Шуши һәләә әчендәге үйләрниң безгә дә иштеттерсән иде”, - дип боера.

Әтисе болай сейли: “Улым, балам, син әниенән бик кечкенә булып, бернинди байлыксыз дөньяга килден. Үсеп житкәнгә кадәр күп еллар дәвамнән ихтияжларыңың барысын да мин үзәм յөклемдә. Бәләәт ҹагында чирләп киттең. Ул төннәрдәге кайғы-хәсрәттән таңға кадәр күзләреме нич юкә көрмәдә. Синен өлавынан йөрәтәм сызлап, күзләремнән яшьлер түгелде.

Хәзәр син, әй өметсез бала, минем зәйғыфләгемне, картлыгымны нич аңламайсың. Үсеп життән, яшән дә, күтән дә артты, бүгенгә кадәр минем тапкан-

нарымның барысын да тик үзенеке кебек тоеп яшәдән. Инде мина бу кадәр катылык, яманлык, дошманлык қүзә белән карыйсың. Миндәге булган атальк хакына, бер күршенән күршесенә булган ярдәме кадәр дә үзен белеп хөрмәт-игътибар күрсәтмәден...”.

Бу сүзләрне сәйләгән ата кешенең күзләре яшь белән тула.

һәм Рәсүллән Әкәм (с.г.с.) әфәндебез бәтән өммәтләрнән һәсыйхәт итеп шуши Ҳәдис Җиһаннең боера: “Әй яшь егет, син дә, байлыгың дә әтиененеке!”

Ачыклама:

Әй Ҳаң юлчысы! Гыйбрәт алуин элек бәхет-сәгадәт юлчылары өчен мәмкиндер. Бу Хәдистән гыйбрәт алмаган мөселманнар, бер атадан биш-алты угыл булып та, бер атаниң кара-мыйлар, аның ихтияжларын угымиләр. Ата ялгыз башына биш, хәтта ун баланы қарый, аларның һәр ихтияжларын тулы, канәгать итә, ләкин бу угыллар бердәнбер аталарапн қарамыйлар, аның картлык көнендәге ихтияжларын угымиләр.

Ата-анага каты булу, аларның карамау, аларның сүзләрен тыңламау ин беек гөнаһларның берседер Аллаһыга каршы қылынан гөнаһлардан соң килгән бер гөнаһтыр бу.

Сөекле Пәйгамбәребез Мөхәммәд (с.г.с.) бер Ҳәдис Шәрифендә: “Ата-ана ризалыгы - Аллаһ ризалыгы, ата-ана ачулануы - Аллаһ ачулануы”, - дип боера.

Бу дини хикәяләр китабының бик күп урыннарында әйтләнән кебек, мондый гөнаһларның гафуы юк. Ул кешене җәһәннәмнән ин ҳәтәр газап почмагына илтер.

Бер бала ата-анасының кадерен белмәсә, аларның туклану мәсьәләрен карамаса, ихтияжларын жириенә житкеру өчен гайрәт күрсәтмәсә, алар өчен биш вакытта хәер-дога итмәсә, бу бала җәһәннәмгә утын булудан башка нәрсәгә ярамас.

Бер кеше ата-анасын рәнжетсә, қочәндерсә, аның доға һәм гыйбадәтләре кабул булмаган кебек, имнисыз улуенә сәбәп булыр.

Хатыны аркасында ата-анасын кәмсектән, хатын сүзенә карат аларын рәнжектән, күнелләрән қырган балаларга ләгънәт булган.

Аллаһының ләгънәт капкасына муенен керткән адәм дөнья вә ахирәттә һозур вә сәгадәт йөзен күрмәс.

Бәгъзе адәмнәр, ата-анасына фитыр зәкәт белән ярдәм итәргә totынган булалар. Атанаңа зәкәт бирелми. Алар - синен, җәннәтнәндер. Әие, әгәр аларны риза итсән, аларның доғасын ала алсан, алар - синен, җәннәтнәндер. һәм җәһәннәмнәндер, әгәр аларны қарамасан, рәнжетсән.

Пәйгамбәребез (с.г.с.): “Алар яки ата-аналар, синен, җәннәтен яисе җәһәннәмнәндер”, - дип боера.

Бәгъзе тар қүцелле адәмнәр бардыр ки (беләбез һәм күреп таныйбыз аларны), үз ата-аналарына басым ясыйлар, қысалар, үзләре шуны аңлыйлар, шуңа игътибар итмиләр. Ә инде башка берәүләр балаларның ата-анасына бер хөрмәтсезлек вә җәберләүләрен күрсәт, тойса - кайғылар, өзгәләнләр. “Ярамый! Кара башкаларга!” - дигәнләр. Бәлки син дә шундый үк гөнаһ үкенечләре әчендәсендәр, я?!

КАДЕР КИЧЕ

- Пәйгамбәребез Мөхәммәд (с.г.с.) галәйис-сәләмнән хатыны Айшә (Радый Аллаһу анһә): “Кадер кичне нинди дога қылу хәерләрәк?”, - дип сораган. Пәйгамбәребез (с.г.с.): “Аллаһуммә иннәкә тухибуль афә фә афуанни”, - дип жавап биргән.

Доганың тәржемәсө: “**“Йә Аллаһым! Син гафу итүче, гафу итүне яратасың. Гафу ит мине!”**”.

- Пәйгамбәр Мөхәммәд (с.г.с.) Рамазан аеның соңын кичәсендәгә төннәрендә намазлар укып, додалар қылып уздыра булган.

- “Кем булса чын иман белән һәм савапка өметләнеп “кадер кичне” догада вә гыйбадәттә үздырса қылган гөнаһлары гафу итеп”, - дигән.

Пәйгамбәр (с.г.с.) әйткән: “Кем Рамазан аенда алдаяннан вә ялган таныклик бириүннән туктамаса, юкка үзен газәп күрсәтеп ач тотмасын”, - дигән.

ТҮЙЛЕМ ОЙРДАЧНЕНДАЙДАСЫ

Солтан Мәхмүд заманында итчеләрдән берәүнене солтан янына китерделәр. Бу итче каршына солтан Мәхмүд бер сарык китерте. Әйтте:

- Әй итче! Бу сарыктан күпмә ит булыр, күпмә май булыр, - диде.

Итче сарыкны тотып кара-дасы, әйтте:

- Фәләнчә кадәр ит, фәләнчә кадәр май булыр.

Шүннан соң сарыкны сүйдиләр, итче әйткәнчә булды: бер мыскал артык һәм бер мыскал күм булмады. Солтан монды күреп гажәпкә калды.

Янә сорады:

- Гыйлемнән берәр нәрсә беләсәнме,

Итче:

- Белмимен, - диде.

Солтан боерди:

- Бу итчене илтеп асыгыз! - диде.

Асарга алып киттеләр. Юл ёстендә әлеге итчене улы очрады, мәктәптән кайтып килә иде. Әйтте:

- Минем атамны кая алып барасыз? - диде.

- Асарга алып барабыз, - диделәр.

Улы:

- Гәебе нидер? - дип сора-дасы.

Әйттөләр:

- Солтан янында күйның итә һәм мае ничашәр мыскал икәнен белде. Солтан аннан сорады: “Аллаһы Тәгалә сина шулкадәр акыл-зиһен биргән, Алланы нәрсә белән таныйсын?” - диде. Итче исә: “Таныймын”, - диде. Шул сәбәптән атаңы асарга боерди, - диделәр.

Улы әйтте:

- Атамың гәебе шул гына булса, сез бераз сабыр итеп торыгыз, мин солтанның үзен күрим, - диде.

Барды, солтанга сәлам бирде һәм әйтте:

- Минем атамны ни сәбәптән асарга әмер иттән? - диде.

Солтан:

- Аллаһы Тәгалә шулкадәр фәһем-Фирасәт биргән икән үзенә, сарыкның итә-мае күпмә икәнен мыскалына кадәр әйтеп бирде. Шул зинен белән Аллаһы Тәгаләнәне танымый надан калган, шул сәбәптән астырам, - диде.

Итчене үлән әйтте:

- И солтан! - диде, - Бу эштә атам гаепле түгел, аны мәктәпкә бирмәгән ба-бам гаепледер. Син менә мине күр: мин унике яшьлек сабымын, гыйлемнәне миннән сора, шәригатьнең бәтән күннәрән әйтеп бирәм, - диде.

Сорадылар, малай бик күп сорауларга жавап бирдә. Солтан гажәпләндә, бу малай хакына атасын асылудан коткарды.

Шуның кебек әгәр берәүнене теге дөньяда кыямәт көнендә тәмугка китерсәләр, әгәр ул дөньяда булганды үлән үкенеп, атасын коткарлы калыр.

